

Leop. Turšič:

Pesmica o hruškah.

Zobki nabrušeni,
hruške pa zrele,
kaj, da oči bi jih
ne požezele?

Hej, zdaj le brž domov,
da kdo ne vidi! —
Hudi sosedov stric,
zdaj še ne pridi!

Nič ne pomagajo
nauki in sklepi —
malo krepelce v vrh,
polni so žepi...

Hudi sosedov stric
hušknil kot misel:
V rokah njegovih
tat je obvisel...

Laske zrahljal mu je
stric brez glavnika:
„Pridi, le pridi še,
kadar te mika!“...

